

نویسنده : اندریو کوریبکو (Andrew Korybko).

منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ «2019-02-08»

برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

صلح در افغانستان: سفرهای طالبان به مسکو آنها را به دیپلمات های متجرب تبدیل کرده است

*Peace in Afghanistan ? Taliban's Moscow travels have
turned them into seasoned diplomat*

طالبان از غارهای کوه های هندو کوش تا به اتاق های کنفرانس در هتل های
مزدحم و شلوغ مسکو، در مسیر مبارزه آزادی ملی خود، راه زیاد طولانی را طی
کرده اند و روزی یا همین اکنون خود را اثبات می کنند که آنها بعد از گذراندن سفر اخیر
خود به مسکو، مسئولین توانمند تر امور کشور خود افغانستان پس از خروج امریکا از
افغانستان هستند. قسمیکه این سفر آنها را به دیپلمات های چابک ویا متجرب تبدیل کرد.

گفتگوی صلح بین افغانی:

طالبان هنوز رسماً به عنوان "گروه تروریستی بین المللی" توسط سازمان ملل متحد به
طور کلی و توسط بسیاری از کشورهای عضو ملل متحد به طور رسمی به رسمیت شناخته
شده است، اما آنچه که در این راستا مورد توجه قرار میگیرد این است که مهم ترین قدرت
های بزرگ را از لحاظ فعل و انفعال یا تاثیرگذاری متقابل سیاسی به دلیل از دلایل متوقف
نساخته است زیرا که هر کشور در جهان (به غیر از هند) مشتاقانه منتظر آن هستند که
آیا دونالد ترامپ واقعاً میخواهد معامله صلح با گروه طالبان را قبل از خروج نیروهای
امریکا از کشور جنگ زده افغانستان بسررساند و یا به تامین صلح در این کشور موافقه نماید
دوره گذرا ویا موقت یکماه قبل از سرگیری مذاکرات صلح با طالبان در دوحه
که در پایان ماه فبروی صورت میگیرد، گفتگوی صلح میان خود افغان ها در روسیه

که توسط شورای انجمن افغان های مقیم روسیه اتفاق افتاد مهم بود که دریچه گفت و شنود را برای آوردن صلح بین افغان ها کشود اگرچه که این جلسه بطور رسمی بخشی از روند صلح مسکو نبود ، اما این جلسه بوضوح راه را برای گفتگو مقدما تی تامین صلح باز کرد و آن اینکه روسیه با تمام طرف های درگیر و بازیگران از طریق فراهم آوری تسهیلات توسط پاکستان به اعتماد سازی قبلی پرداخت که درخور اهمیت است .

از مغاره نشینی تا دولت مداری :

این نشست ویا گردهمایی با در نظر داشت دلایل چندی بسیار قابل توجه بود ، از جمله نشانه های قدرتمند مراسم ادای نماز به امامت یکی از هییت دعوت شده طالبان به مسکو که قبل از پابین رویداد در مسکو اتفاق افتاد آنچنانیکه این مبارزین آزادی بخش ملی (طالبان) از غارها ویا از مغاره های کوه های هندوکش تا اتاق ها و سالن های مجلل محل تدویر کنفرانس ها در هتل های باشکوه مسکو خود را رساندند تا جایکه آنها با دشمنان خود (دریا پخت دشمن سابق جنگ سرد شان اتحاد جماهیر شوروی) در مسکو ادای نماز کردند، پس میتوان گفت که آنها در طول این مدت (18) سال چقدر توانمند شده اند، البته که این خود اغراق آمیز نخواهد بود که طالبان خود را بعنوان صاحب نظران توانمند تر در افغانستان بعد از خروج نیروهای امریکا از افغانستان ثابت خواهند کرد، آنچنانیکه در سفر اخیر خود به مسکو بعنوان مقامات رسمی و مسول در این گردهمایی بخاطر کشودن روزنه ای صلح با هموطنان و شهروندان خود در عقب میز مذاکره به گفت و شنود می پردازند که به این صورت میتوان ادعا کرد که اینها اکنون دارند که بعنوان دیپلمات ها متجرب تبدیل شوند چونکه میتوان خاطر نشان ساخت و آن اینکه در هیچ کجایی نظیر این اجندای (9) ماده ای که در اعلامیه باهم توافق شده در این نشست فوق الذکر اعلام گردید دیده نشده است .

گزارش توسط رسانه و اخبار طلوع نیوز: اعلامیه مشترک به شرح

زیر است:

1. همه احزاب در این کنفرانس موافقت کرده اند که یک صلح با ارزش و پایدار، آرزوی تمام مردم افغانستان است و این اصل در مسکو به دست آمده است .
2. همه طرف ها توافق کردند که با توجه به وضعیت حساس فعلی، گفتگو بین الافغانی افغانستان با بیستی به طور منظم ادامه یابد .
3. همه احزاب موافقت کردند تا از مذاکرات جاری در قطر حمایت کنند و این مذاکرات را گامی مثبت در جهت پایان دادن به جنگ تحمیلی افغانستان بشمرند .
4. همه احزاب موافقت کردند که بعد از اینکه یک معاهده صلح امضا شد، اصلاحات سیستماتیک در همه مؤسسات ملی شامل بخش امنیتی صورت پذیرد .
5. همه طرف ها توافق کردند که همکاری کشورهای منطقه و کشورهای مهم برای

تعمیم صلح پایدار و در سراسر کشور در افغانستان ضروری است.

6. همه طرف ها توافق کردند که ارزش های بی نظیر احترام به اصول اسلام در تمام بخش های سیستم، و نظام افغانستان مدنظر گرفته شود، افغانستان که یک خانه مشترک برای همه افغان ها است، همه افغان ها از یک حکومت متمرکز قدرتمند با سهمگیری تمام قومیت های افغانستان حمایت می کند محافظت از حاکمیت ملی و ترویج عدالت اجتماعی، حفظ سیاست بیطرفی افغانستان در تمام درگیری های منطقه ای و بین المللی، حفاظت از ارزش های ملی و مذهبی افغانستان و پیگیری یک سیاست واحد و یکپارچه.

7. همه طرف ها توافق کردند که برای تعیین صلح پایدار در افغانستان، اهداف زیر مهم هستند: خروج کامل نیروهای خارجی از کشور، از همه کشورها برای جلوگیری از دخالت در امور داخلی افغانستان، اطمینان دادن به جامعه بین المللی که افغانستان نمی خواهد در برابر هر کشور دیگری مورد استفاده قرار گیرد، حمایت از حقوق اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و آموزشی زنان افغان در راستای اصول اسلامی، حمایت از حقوق سیاسی و اجتماعی تمام مردم افغانستان و حمایت از آزادی بیان در راستای اصول اسلامی، تلاش هایی را برای جذب کمک های بین المللی برای بازسازی افغانستان انجام می دهد

8. همه طرفها توافق کردند که برای ایجاد فضای اعتماد و ترویج صلح، در اولین قدم، مهم است که این موارد در نظر گرفته شود، با توجه به مسائل مربوط به همه زندانیانی که از مدت ها در بند هستند و یا رنج می برند، مبتلای بیماری های ناشناخته اندرمان حبس زندانیان لغو گردد و رهبران طالبان از لیست سیاه سازمان ملل متحد حذف گردد و یک دفتر سیاسی رسمی در قطر برای تسریع دادن به مذاکرات صلح افتتاح گردد

9. همه طرف ها توافق کردند که جلسه بعدی مذاکرات بین الافغانی در اسرع وقت در دوحه قطر برگزار شود. همچنان توافق نامه برای ادامه کار بر روی برخی مسائل مهم دیگر در رابطه با روند صلح در افغانستان صورت گیرد.

تفسیر تحلیلی

روند در افغانستان است.

و در اینجا چگونگی تفسیر هر نقطه از نظر تحلیلی:

1. همه افغان ها بدون توجه به قومیت و یا قومپرستی می خواهند در صلح با یکدیگر زندگی کنند، درک کنند که حل و فصل نهایی درگیری های خود نباید با یک گروه تحت سلطه دیگران پایان یابد.

2. مسکواحتمالا چنین گفتگو‌ها بی بین‌الافغانی را در آینده در اختیار خواهد داشت که به عنوان مذاکرات صلح میان ایالات متحده و طالبان و پیشرفت روند صلح سازمان یافته توسط روسیه بیشتر خواهد شد.

3. تقریباً هر نیروی سیاسی از اهمیت مهم افغانستان، جدا از کابل (که به هر حال به طور فزاینده‌ای بی‌اهمیت است)، می‌خواهد مذاکرات صلح ایالات متحده و طالبان را به موفقیت برساند.

4. تا پایان جنگ، طالبان احتمالاً بخشی از هر نهاد ملی خواهند شد و جنگجویان آن احتمالاً به عنوان بخشی مشروع از یک ارتش ملی باسازی افغانستان به رسمیت شناخته خواهند شد.

5. چند جانبه سازی بین‌المللی روند صلح افغانستان با مشارکت کامل تمامی ذینفعان منطقه‌ای مربوطه (به ویژه روسیه و پاکستان) پیش شرط لازم برای صلح است.

6. افغانستان به یک جمهوری اسلامی متمرکز و بی طرف سیاسی و غیرنظامی تبدیل خواهد شد، مهم این است که از مشارکت آن در جنگ ترکیبی دهلیز اقتصادی پاکستان و چین «CPEC» جلوگیری شده و همچنان از «پارتیشن بندی داخلی» کشور جلوگیری شود.

7. افغانستان پس از پایان جنگ هیچ قدرت خارجی را (همچنین به شمول مزدوران و دستمزدان جنگ) در خود جان نخواهد داد، نظام سیاسی اجتماعی خود را بر اساس اصول اسلامی قرار میدهد و از سرمایه گذاری های بین‌المللی (مانند جاده ابریشم، شورای ملی علوم تکنالوژی «NSTC»، راه آهن روسیه پاکستان «RUPak» استقبال می‌کند.

8. مبادله زندانی‌ها و حذف رهبران طالبان از فهرست سیاه سازمان ملل متحد گام‌های بعدی در اقدامات اعتماد سازی است که توسط احزاب افغان انجام شده است.

9. گفتگو بعدی بین‌الافغانی در قطر برگزار می‌شود که ممکن است پیش از آن، همزمان با، به نزدیک شدن دور بعدی مذاکرات صلح ایالات متحده و طالبان در آن باشد.

بینش اضافی

با در نظر گرفتن این بینش، می‌توان چند نکته مهم را ایجاد کرد:

* طالبان در حال نشان دادن پراگماتیسم انعطاف پذیر هستند که نشان می‌دهد که چقدر چشم انداز صلح خود را از موضع سختگیرانه دگماتیک که قبلاً شناخته شده تغییر داده اند.

* تفسیر نسبتاً "نرمتر" از قانون اسلامی، منافع بیشتری را برای زنان و اقلیت ها (هر دو قومی و سیاسی) بیشتر از قبل از سال 2001 داشته است.

* طالبان می خواهند یک افغانستان فراگیر را بسازند چونکه به رسمیت شناختن آنها با دیدگاه های کهنه و افراطی گری شان ناممکن است که به رسمیت شناخته شوند، اگر آنها تلاش خود را به زور با داشتن حاکمیت شان در "کل کشور" با نیروی خود ادامه دهند و یا به "انحصار قدرت" ادامه دهند، غیرممکن است.

* کارآمدترین راه اجرای دستورالعمل های «9» نقطه ای که مورد توافق قرار گرفته است، نوشتن قانون اساسی جدیدی است که طالبان اخیراً پیشنهاد کرده است.

* روسیه بعنوان سهامدار لازم الاجرا دیپلوماتیکی ضروری برای روند صلح افغانستان مد نظر است و این نتیجه مستقیم از مشارکت استراتژیک روسیه و پاکستان است.

* ساختن این موارد و یا تدارک این موارد نیاز به، یک کمیته قانون اساسی مانند "سوریه" است که آنها می توان با جلسات احتمالاً در کابل، اسلام آباد، دوحه، تاشکند، تهران، استانبول، مسکو و پکن برگزار کرد.

* به شدت بیان می شود که انترنا سیونالیسم چند جانبه پروسه صلح افغانستان و بی طرف بودن آن در نظر گرفته شده که در آینده ممکن است افغانستان را به پروژه های ژئوپولیتیک سازمان ملل متحد و حلقه طلایی ملحق کند.

* نیاز شدیدی افغانستان به کمک های بازسازی بدین معنی است که بر علیه افراد با لقه تبعیض قائل نخواهد شد، در نتیجه به شرکت های آمریکایی و هند اجازه می دهد تا در کشور باقی بمانند.

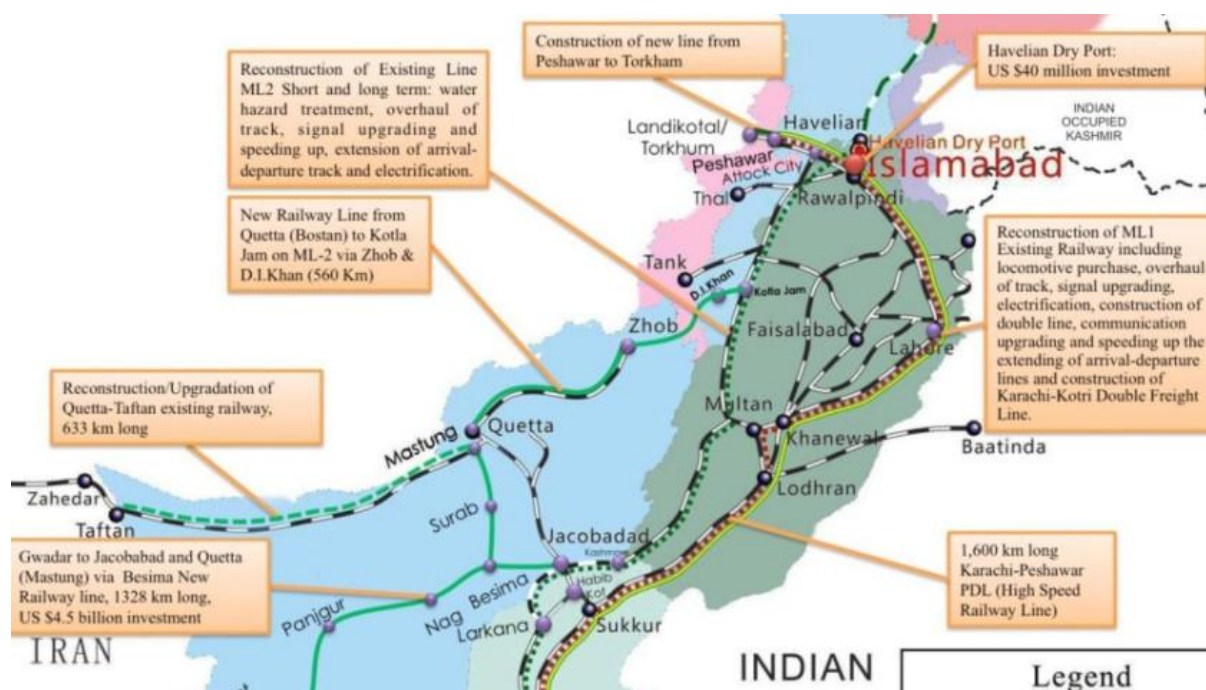
* طالبان به سرعت "از" غارنشینی "به" دولتمردان "تکامل یافته اند، و این عمدتاً به دلیل پراگماتیسم جدیدی است که آنها از زمان سفر به مسکو در طی سفرها برجستگی خود را نشان داده اند.

سفرهای نمایی

پایان افکار» اندیشه های قابل توجه «

صلح در افغانستان بیشتر از هر زمان دیگری قبل از پیگیری تصمیم ترامپ برای اعمال استراتژی "آمریکا برای اولین بار" در جنگ پس از آنکه او سرانجام متوجه شد که این جنگ درگیر در باتلاق غیر قابل قبول و توأم با خونریزی و مصارف هزینه بیشتر برای کشورش است و از سوی دیگر حملات هرچه گسترده تر طالبان که در فصل زمستان

نیز متوقف نگردید. ترومپ را آموختاند که طالبان دیگر از مبارزه مسلحانه خود بر نمی گردند. و این آموزش همزمان با از دست دادن اکثریت حضور جمهوری خواهان در مجلس در انتخابات میان دوره ای نوامبر و الهام گرفتن ترامپ برای رسیدن به یک معامله صلح با گروهی طالبان در اسرع وقت به منظور بالا بردن ویاکسب رای، رأی دهندگان پیش از انتخابات ریاست جمهوری سال «2020» او را علاقمند به تصمیمگیری اخیر کرد. با این وجود، گرچه که هیچ پیشرفت قابل ملاحظه ای در این زمینه صورت نگرفته بود، بلکه چنین به نظر می رسد که " عملیات " دیپلماتیک "دولتمردان" که طالبان اخیرا پس از نشست های مسکو از خود نشان دادند، ممکن است نقطه عطفی در جهت دستیابی به یک راه حل سیاسی برای این درگیری باشد.

راه آهن روسیه و پاکستان می تواند مکمل و یا حتی به جای کریدور «دهلیز» حمل و نقل شمال و جنوب (NSTC) شود

چند سطر در مورد نویسنده: اندرو کوریبکو یک تحلیلگر سیاسی آمریکایی در آمریکا است او متخصص در رابطه بین استراتژی ایالات متحده در آفریقا-اوراسیا، چشم انداز جهانی در اتصال یک کمربند ویک جاده ابریشم یک مفسر اوضاع جهانی و جنگ های ترکیبی در چین است. او مشاور رکت مکرر در تحقیقات جهانی دارد.

----- **با تقدیم احترامات «2019-02-11»**

